

19 ПИТАНЬ ПРО ЦАРСТВО БОЖЕ

з книги

«Відповіді на 200
найважливіших питань»

Пета Робертсона

19 ЗАПИТАНЬ ПРО ЦАРСТВО БОЖЕ

З книги Пета Робертсона «Відповіді на 200 найважливіших запитань»

1. Що таке Царство Боже?

Царство — це те місце, де править цар. Царство Боже всюди, де Бог керує життям Своїх підданих. Царство Боже невидиме, бо Бог невидимий. Це духовне царство, яке не можна бачити звичайними очима. Ісус Христос сказав: «Царство Боже всередині вас є» (Лк. 17:21).

У молитві Господній Ісус дав нам такі слова для звернення до Бога: «Нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі» (Мт. 6:10). Ця молитва показує пріоритет, який Ісус віддає Царству Божому. Чи можна сказати, що Царство Боже на землі встановиться тоді, коли воля Божа буде виконуватися тут так само як на небесах та коли видимий світ буде достовірно відбивати невидимий? Думаю, що можна. У Царстві Божому все підпорядковується Божій владі — миттєво й без виключення. У видимому ж світі існує опір волі Божій.

Царство Боже вічне. Це місце, де будуть, врешті-решт, перебувати християни. Зараз це Царство незримо присутнє навколо нас і всередині нас. Там, де є люди, які прославляють Царя, там, де присутній Дух Вічного Царя, там — Царство Боже.

2. Як увійти у Царство?

Один з начальників юдейських на ім'я Никодим вночі прийшов до Ісуса. Він жадав вчення, що допомогло б йому знайти Бога. Никодим був праведним юдеєм, благочестивою людиною, і все ж він відчував незадоволеність своїм життям. Він хотів увійти у Царство Боже.

Ісус відповів йому: «Якщо хто не народиться згори, той не може побачити Божого Царства» (Ін. 3:3). За цими словами розпочався діалог з Никодимом про те, на що подібне друге «народження згори». Никодим хотів зрозуміти, як може літня людина повернутися до утроби матері й знову народитися. Ісус пояснив, що тут не йдеться про народження плоті. Він сказав: «Коли хто не родиться з води й Духа, той не може увійти в Царство Боже» (Івана 3:5).

Коли людина народжується перший раз — це природне явище, що походить від статевих стосунків між чоловіком і жінкою. Друге народження відбувається, коли людина добровільно підпорядковує своє життя Богу. Це трапляється, коли хто-небудь приймає жертвну смерть Ісуса, очищається від гріха, визнає Ісуса Господом свого духу й приймає у себе Дух Святий. Цей досвід настільки глибокий, що рівносильний другому народженню. З цим новим народженням дух людини створюється заново й з'єднується з Божим Духом; таким чином, людина знаходить духовний зір — необхідний, щоб побачити Царство Боже та увійти у нього.

Щойно створені Адам і Єва мали у собі духовну подобу дзеркала, що відбивало образ Божий. Тому вони могли бачити Царство й природним чином знати духовні явища. З появою гріха це дзеркало та образ Божий всередині людини затемніло.

Коли людина народжується заново, це дзеркало очищається й прояснюється, людина знову може бачити Бога та Його Царство. Така людина може увійти у Царство Боже та стати його частиною. Але це Царство — тільки для духовних людей: воно не для тих, хто залишається чуттєвою (плотською або природною) людиною. Апостол Павло говорить: «А людина тілесна не приймає речей, що від Божого Духа, бо їй це глупота, і вона зрозуміти їх не може, бо вони розуміються тільки духовно» (1-е Кор. 2:14). Таким чином, увійти в Царство можна тільки через нове народження в Дусі Божому.

3. Що є найбільшою чеснотою у Царстві Божому?

Якщо гординя є найбільшим гріхом — а вона їм є, — то найбільшою чеснотою має бути смирення (2-е Пар. 7:14; Як. 4:10). Саме смирення дозволяє визнати, що моє життя належить Богу, що я схильний до помилок створення, а Бог є Господь всесвіту. Саме смиренність каже: «Я грішник, і потребую спасіння». Смирення є початком мудрості (див. Притчі 22: 4). Істини Царства сприймаються тільки тими, хто смиренний. Жодна горда людина ніколи не отримає нічого від Бога, тому що «Бог противиться гордим, а смиренним дає благодать» (Якова 4:6)

Смиренні отримують благовоління Боже, і їм відкриваються таємниці Царства, бо вони приходять як жебраки. Ісус Христос сказав: «Блаженні вбогі духом; бо їхнє Царство Небесне» (Мтв. 5:3). Убогий духом — це не горда й не багата людина. Це людина, яка простягає руки до неба зі словами: «Я бідний. Я у нужді. Я потребую допомоги». Саме така людина отримує щось від Господа.

4. Що є найбільшим гріхом у Царстві Божому?

Найбільшим гріхом є гординя, і цьому є ряд причин (див. Пс. 58:13; Притчі 8:13; 16:18; 29:23). По-перше, гординя була основним гріхом сатани, коли він упав. Гординя каже: «Я можу зробити це краще, ніж Бог» - і сатана думав, що впорається з керуванням всесвіту краще, ніж Бог! По-друге, гординя з неминучістю веде до гріха бунту. Здійснюючи в гордині свої плани щодо свого життя й життів оточення, ми неминуче вступаємо у конфлікт з Божественним планом. Ось чому в Біблії говориться: «Бог гордим противиться, а смиренним дає благодать» (Якова 4:6).

Неможливо бути нейтральним у Царстві Божому. Ви або за Ісуса, або проти Нього. Якщо ви горді, то автоматично противитесь Йому, бо ваше життя не буде віддане Йому та посвячене усьому тому, що Він хоче зробити. На кожному кроці свого шляху ви будете боротися з Ним.

Нарешті, гординя викликає почуття самодостатності, коли ми не хочемо вчитися чогось або приймати що-небудь від Бога або людини. Ісус сказав: «Коли не навернетесь, і не станете, як ті діти, не ввійдете в Царство Небесне!» (Мтв. 18:3). Діти довірливі, вони здатні навчатися. Діти весь час щось питають! «Тату, чому трава зелена? Чому небо блакитне? Чому собаки гавкають?» Вони весь час хочуть навчатися.

Але коли людина стає гордою, то говорить: «Це моя справа. Не командуйте мною». Людина, яка думає, що знає все, швидше за все, не зможе навчитися нічому новому. Але блага Царства Божого даються лише тим, хто просить; якщо ви не просите, то й нічого не отримаєте. Ця істина виявляється в імені Бога. Воно означає «Я Той, що є» (Вих. 3:14). Як це розуміти? «Я є задоволення твоєї потреби. Я є зцілення, мудрість, освячення, підтримка, перемога і порятунк». Його могутність та вплив на його слуг у чомусь подібна до незаповнених чеків на пред'явника. Ми заповнюємо чек відповідно до своєї потреби. Тільки коли ви зрозумієте, що ви у нужді, то можете дійсно пізнати Бога. Бог частково розкриває Себе нам щоразу, коли задовольняє наші потреби.

Якщо ми не відчуваємо себе у нужді, якщо ми повністю самовпевнені, то таким чином ми закриваємо своє життя від Бога. Ось чому гордіня позбавляє нас всіх благ Царства. Гордінею ми грішимо проти Бога й самих себе.

5. Який закон Царства Божого становить основу усього індивідуального й загального розвитку?

Я називаю цей закон «законом використання». В Євангелії від Матвія записано повчання Ісуса, відоме як притча про таланти (талантом називалася грошова одиниця) (див. Мтв. 25: 14-30). Ісус розповідає про багатія, який збирався у подорож. Перед від'їздом він зібрав своїх рабів і роздав їм таланти. Одному дав п'ять талантів, другому — два, і ще один отримав тільки один талант — кожен згідно зі своїми здібностями. Потім він сказав: «Володійте ними до мого повернення».

Чоловік, який отримав п'ять талантів, пішов торгувати. Він ризикував. Він вкладав гроші та перетворив їх у десять талантів. Людина з двома талантами зробила те ж саме. Цей раб також ризикував, торгував, вкладав гроші, купував, продавав — проте подвоїв гроші свого пана.

Але людина, яка отримала один талант, була підозрілою. Цей раб знав, що його господар — людина сувора. Раб не був упевнений, що буде щедро нагороджений, якщо добряче попрацює. Він був не тільки недовірливий, але також егоїстичний та ледачий. Тому, уникаючи ризику і занепокоєння, він взяв талант і зарив його в землю. Коли господар повернувся, він закликав своїх рабів й запитав звіт, як вони використовували свої таланти. Перші два за старанність отримали похвалу й винагороду.

Потім підійшов той, у кого був один талант. По суті, він сказав так: «Я нічого не втратив. Ось тобі назад твої гроші». Та його господар почав лютувати. «Лукавий раб і ледачий! Ти знав, що я жну, де не сів, і збираю, де не розсипав. Тож тобі варто було віддати мої гроші торгівцям, і, повернувшись, я отримав би моє з прибутком». Тому він відібрав талант та віддав людині, у якого було десять талантів.

Коли Ісус розповів цю історію, багато людей у натовпі здивувалися, бо закінчення історії здалося їм дуже несправедливим: відібрати у людини єдиний талант і віддати тому, хто вже має десять. Ісус твердо оголосив цей закон Царства: «Бо кожному, хто має, дасться йому та й додасться, хто ж не має, забереться від нього й те, що він має» (Мтв. 25:29). Іншими словами, якщо ви використовуєте те, що вам дано, ви отримаєте

більше. Якщо ж ви не використовуєте дане вам, то втратите навіть те, що, як ви думаєте, у вас є.

Фізична сфера ілюструє ту ж істину. Якщо ви регулярно вправляєте м'язи, то вони будуть збільшуватися та міцнішати. Ви матимете потужні м'язи, а з ними й велику витривалість і спритність. Це правило діє у бігу, плаванні, піднятті важких предметів, футболі, у будь-яких фізичних вправах. Кожна ступінь діяльності відкриває нову перспективу зі сприятливими можливостями. Якщо ж ви прив'яжете руку до тулуба на п'ять або шість місяців, то виявиться, що ви не зможете навіть нормально користуватися нею. М'язи не діятимуть, і ви лише насилу зможете підняти цією рукою чашку кави.

Закон використання застосуємо також до інтелектуальних занять. Один рівень знань підводить до розуміння наступного. Якщо знання використовуються, то стає можливим більше знання. Учень біологію та стає студентом-медиком. Студент стає практикантом в лікарні. Практикант стає лікарем при лікарні. Лікар при лікарні стає фахівцем. Спеціаліст може придбати всесвітню популярність, якщо використовує свою майстерність, що постійно збільшується.

У фінансовій сфері гроші, вкладені під відсотки, ростуть із дивовижною швидкістю. Підприємство, що збільшує свій капітал на 30% щорічно, подвоїть його менше ніж за три роки. Подумайте тільки: компанія з капіталом в 1 мільйон доларів виросте у компанію з капіталом в 128 мільйонів приблизно за 20 років при 30% зростанні. Але в період інфляції гроші, що лежать без руху, швидко втрачають значну частину своєї вартості, тому що не використовуються.

Цей «закон використання» лежить в основі будь-якого особистісного зростання й розвитку. Використовуйте все, що вам дано, яким би невеликим воно не було. Використовуйте все ретельно та у все чимраз більшій мірі. Поставте мету нарощувати будь-яку свою діяльність на якийсь відсоток — неважливо, на 10, 20, 30 або 40 відсотків. Скоро ваші досягнення або доступні вам можливості стануть цілком винятковими. Це таємниця Царства, що гарантує успіх будь-якому християнину, який її використовує.

6. Що таке рік Ювілею?

Гроші, що пущені у зростання, примножуються з дивовижною швидкістю. У фінансовій сфері закон використання — це дивно потужний принцип. Ротшильд назвав складні відсотки «восьмим чудом світу». Якщо людина має 100 доларів та подвоює їх щороку протягом 20 років, то зрештою вона здобуде 50 мільйонів доларів. Якщо ця людина продовжить подвоювати фінанси ще протягом тридцяти років, то матиме 12,8 квадрильйонів доларів, що перевищує суму усіх наявних у світі грошей! Ось це могутність складних відсотків.

Але Бог обізнаний про закон складних відсотків. Зрештою, це основний закон особистого зростання у Його Царстві. Тому Він мудро передбачив для Ізраїлю протипагу наслідків зростання у вигляді року Ювілею (див. Левит 25:8-52; 27:17-25; Числа 36:4).

Кожні п'ятдесят років, у рік Ювілею, люди мали зробити три речі. По-перше, анулювати борги. Скасовувалася будь-яка непогашена заборгованість будь-якого боржника. По-друге, треба було відпустити рабів, оскільки рабство — це форма заборгованості. Кожен мав отримати свободу або добровільно і вільно висловити бажання залишитися рабом. По-третє, всі сільськогосподарські угіддя, які зараз ми б віднесли до засобів виробництва, поверталися тим сім'ям, які володіли ними спочатку.

Кожні п'ятдесят років відбувався перерозподіл багатства через анулювання боргів і повернення земель. Потім починався новий п'ятдесятирічний цикл. Протягом наступних п'ятдесяти років людям дозволялось накопичувати статки стільки завгодно, без будь-яких обмежень. У кінці цього терміну наступав наступний рік Ювілею — знов анулювалися борги, звільнялися раби й перерозподілялися основні засоби виробництва.

У нас в нашому капіталістичному західному суспільстві є механізм перерозподілу, званий депресією. Кожні 50-60 років накопичення заборгованості виявляється незабезпеченим, нормальний механізм вільного ринку відмовляє. Розвивається перевиробництво й настає криза. У цей час багато банків зазнають краху, боржники банкрутують. Оскільки останні, так чи інакше, звільняються від своїх боргів, кредит знижується, накопичення боргу падає, й засоби виробництва переходять до нових власників.

Суспільство отримує нову, свіжу життєву енергію. У якомусь сенсі суспільство починає нове життя. Наш спосіб забезпечувати оновлення дуже хворобливий. Біблійний рік Ювілею — це те, чого нашому суспільству слід було б повчитися, бо інакше ми дуже скоро прийдемо до страшного краху.

7. Який закон Царства знаходиться у серцевині усіх взаємин?

Ісус Христос дав закон, який настільки істинний та глибокий, що його має прийняти будь-яке суспільство. Це закон взаємності. Я використовую слово «закон», оскільки це універсальний принцип: «Усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви» (Мф. 7:12). Тільки уявіть, який глибокий вплив це золоте правило справило б на життя, якби воно застосовувалося у нашому світі всюди!

Якщо ви не хочете, щоб сусід крав ваші інструменти, то й ви не беріть його речі. Якщо не хочете, щоб на вас налетів необережний водій, то й ви не сідайте за кермо необережно. Бажаєте у нужді отримати руку допомоги, то допомагайте іншим, коли вони цього потребують.

Як не хочемо, щоб хтось забруднював річку вище від нас за течією, тому й ми не повинні робити це відносно до тих, хто живе нижче за течією. Якщо ми не хочемо дихати хімічно забрудненим повітрям, то й самі не повинні забруднювати повітря іншим. Ми не хотіли б, щоб хтось розтратив наші гроші, то й самі не повинні витрачати довірені нам гроші. Ми не хотіли б, щоб наші гроші відбиралися за допомогою надмірних податків, отже, і ми, перебуваючи при владі, не маємо відбирати чужі гроші.

Якщо ми не хочемо, щоб автомобілі розвалювалися на частини під час їзди, то якщо ми працюємо у автопромисловості, то не повинні випускати на ринок автомобілі такого типу й незадовільної якості. Якщо не хочемо, щоб нас пригноблювали на роботі, то й ми не маємо утискати своїх службовців.

Подумайте про наслідки для світу, які мав би цей закон Царства, якби він застосовувався усіма. Ми не мали б потреби ані у арміях, ані у тюрмах; багато наших проблем з дорожнім рухом були б вирішені, тому що не було б випадків перевищення швидкості або водіння у стані сп'яніння. Якби закон взаємності практикувався, він би мінімізував тягар, що лежить на уряді, звільнивши у той же час продуктивну енергію усього народу.

«Усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви» — якби це практикувалося усіма, то спричинило б революцію у нашому суспільстві. Ось підстава, яку Царство Боже надає усім суспільним відносинам.

8. Чи нерозважливо думати, що всі люди повинні діяти за законом взаємності?

Закон взаємності вже зараз має керувати справами народжених згори людей. Ми повинні триматися його як своєї норми (життя). Немає причин, щоб ми не могли це зробити. «Усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви». Втілити це у життя просто.

Єдине, що заважає здійснитися закону взаємності у всесвітньому масштабі — егоїзм більшості людей. Тому я не очікую у грішному світі дотримання цього закону усіма (див. 1Кор. 2:10-16). Але ми, як християни, можемо допомогти світові змінитися на краще. Демонстрація досконалості цього закону — один із способів допомогти такій зміні відбутися!

9. Який ще закон Царства необхідний для того, щоб закони використання й взаємності діяли?

Ісус наказав нам продовжувати просити, шукати й стукати (див. Мтв. 7:7-8). Ми говоримо «продовжувати», тому що у грецькому оригіналі тексту Євангелія використовується даний час, що означає безперервність дії. Ісус не пропонує постукати у двері раз чи другий й покинути це заняття, але каже нам продовжувати стукати доти, поки двері не відчиняться. Бог у Своїй дивовижній мудрості збудував світ таким чином, що тільки той, хто старанний і хто вперто продовжує домагатися мети, завойовує найвищі нагороди. Сповнена рішучості людина стане переможцем й досягне поставленої Богом мети попри всі перешкоди. Проте завжди програє малодушний та нерішучий — той, хто ні у чому невпевнений та не має твердих намірів.

Бог змушує нас тягнутися вгору за кращим. Лише деякі борються досить наполегливо, щоб завоювати це «краще». Той, хто продовжує йти, всупереч проблемам, стражданням й труднощам, врешті-решт, подолає їх.

Щоб дати законам використання й взаємності працювати на вас, потрібні завзятість і сталість. Якщо ви дасте комусь один долар і будете чекати, що завтра отримаєте назад 100, то це всього лише магія. Якщо ви вкладете під відсотки 100 доларів, а коли отримаєте назад 110, то витратите їх, — ви ніколи не побачите дива примноження. Якщо ви почнете бігові тренування чи будете практикуватися у піднятті важких предметів, або дотримуватися дієти, проте за пару тижнів покинете ці справи, ви нічого не досягнете. Апостол Павло говорив з гордістю: «Я змагався добрим змагом, свій біг закінчив, віру зберіг» (2-е Тим. 4:7). Він писав до Галатів: «А роблячи добре, не знуджуймося, бо часу свого пожнемо, коли не ослабнемо» (Гал. 6:9). Яке б завдання Бог не поставив перед вами, не припиняйте його здійснювати, тримайтеся вірного напрямку.

10. Який закон Царства сприяє успіху?

Ісус Христос сказав: «Від кожного, кому дано багато, багато від нього й жадатимуть» (Лк. 12:48). Є вислів «noblesse oblige» («положення зобов'язує»). Якщо людина старанна у Царстві й застосовує закони використання і взаємності, то матиме такий рід успіху, що забезпечить їй репутацію, визнання, владу, авторитет або ширші обов'язки. Про таку людину Господь й каже, що, коли вам дано багато, від вас багато й жадатимуть.

Чим вищим стає ваш суспільний статус, тим більші вимоги пред'являтимуться й тим більш досконале виконання обов'язків будуть від вас очікувати. Студент ще тільки вивчає медицину, і йому можна пробачити деякі помилки у судженнях і прогалини у знанні біології. Якщо ж студент стає нейрохірургом, то при операції на мозку помилки неприпустимі. Людина з сотнею доларів може отримати прибуток у 5 або 10 доларів, і це буде оцінено як хороший результат. Але якщо цій людині доведеться стати президентом «Дженерал Моторс», то вона вже не матиме права запропонувати річний прибуток усього лише у 100 дол. Цей чоловік управлятиме десятками мільярдів доларів, то ж, очікується, що результат його діяльності буде порівнюватися з його можливостями.

У дискусійному клубі середньої школи ораторська промова може бути оцінена якнайвище. Але якщо ж цей самий учень стане президентом Сполучених Штатів, його ораторські здібності будуть оцінюватися за іншими критеріями. Тепер його мова має спонукати до дій Конгрес, хвилювати націю і забезпечувати керівництво вільним світом.

Одним словом, кожен новий рівень привілеїв включає підвищений рівень відповідальності. Коли починаються революції? Коли ті, хто наділений багатством, привілеями та владою, не живуть відповідно до відповідальності, що мають. Ніколи у своєму житті людина не може сказати: «Я отримав багатство і владу. Отже, я можу ігнорувати свої обов'язки перед Богом і ближніми». Кому багато дано, від того багато й жадатимуть.

11. Який закон дозволяє зробити неможливе?

Появу у реальному світі того, що здавалося неможливим, гарантує закон чудес. Чудеса відбуваються ім'ям Ісуса за допомогою сили, що йде з невидимого світу, де перебуває Бог. Ця сила проходить через дух людини, де знаходиться центр нашої особистості, через розум, де можуть виникати сумніви, а також опосередковує сили навколо нас — через думки й вимовлене слово.

В Євангелії від Марка (11:22-24) знаходимо головний ключ до чудес: «А Ісус їм у відповідь каже: Майте віру Божу! Поправді кажу вам: Як хто скаже горі цій: Порушся та й кинься до моря, і не матиме сумніву в серці своїм, але матиме віру, що станеться так, як говорить, то буде йому! Через це говорю вам: Усе, чого ви в молитві попросите, вірте, що одержите, і сповниться вам».

По-перше, майте віру в Бога. Для Бога немає нічого неможливого. Він є Той, Хто створив все з нічого. Обставини — гори, що стоять на вашому шляху — здаються великими, проте вони ніщо для Бога.

По-друге, Ісус велить нам сказати горі: «Порушся та кинься у море». Він не велить нам брати кирку й лопату та самотужки рухати гору, але він наказує сказати горі: «Порушся!»

Говоріть хворобі. Говоріть фінансовому тягарю. Говоріть кожній справі, яку ви хочете зробити. Дайте цій ситуації прямий наказ, що виходить із віри в Бога. Коли віруючий отримав наказ від Бога і знає Його волю, це допомагає вимовляти цей наказ голосно. Не просіть бурю припинитися. Накажіть їй припинитися! Не просіть рак піти з хворого тіла. Накажіть йому піти!

Але слід зазначити й умову. Ісус продовжує: «і не матиме сумніву в серці своїм». Той, хто вагається, нічого не отримає. У серці дійсно має бути настільки сильне переконання, щоб віруючий знав, що наказане їм обов'язково відбудеться. Переконання повинно бути таким, наче він уже отримав результат.

Ви знаєте поза жодними сумнівами, що буря припиниться. Ви знаєте, що гроші з'являться. Ви знаєте, що з дитиною все буде добре. Я відчув це. Я дійсно почав бачити будинок, який хотів побудувати. Я починав переживати відкриття Євангелія нації або спасіння — коли хтось приймає Ісуса Христа, або те, що фінансові питання вирішені.

Почніть володіти цим. Спробуйте це на смак і на дотик, відчуйте це у своєму дусі. Коли це вже ваше у духовному світі, це також ваше й у видимому світі.

Однак Ісус продовжує: «І коли стоїте на молитві, то прощайте, як маєте що проти кого, щоб і Отець ваш Небесний пробачив вам прогріхи ваші» (Марка 11:25). Великою перешкодою до чудес є непростення. Незалежно від того, чи виправдане певними обставинами ваше ставлення до ситуації, ви маєте бути абсолютно вільні від кривд і образ — або не буде жодних чудес, що рухають гори. Не повинно бути ані найменшої образи, кривд, ревнощів, заздрості — нічого з усього цього. Для того, щоб побачити чудеса, потрібні прощення й любов.

12. Яким чином Царство може бути зруйновано?

Коли деякі з ворогів Ісуса звинувачували Його, що Він виганяє бісів силою Вельзевула, Він сказав: «Кожне царство, само проти себе поділене, запустіє, і дім на дім упаде». (Лк. 11:17-18).

Це універсальна істина. Кращі з усіх планів можуть бути зруйновані, якщо нам бракує єдності. Там, де є розділення, плани не можуть здійснитися. У цьому й полягає причина того, що сатана робить все можливе, щоб викликати розбрат між християнами. Через те, що ми розділені, підозрілі й зосереджені на слабких місцях один одного, ми руйнуємо найважливіше знаряддя загального успіху — єдність.

Ісус сказав, що світ дізнається, що Бог послав Його, якщо Його учні будуть єдині (див. Ін. 17:20-23). Для світу єдність є головним доказом надприродного походження християнської церкви. «Як сильно ці християни люблять одне одного!» — дивувався народ Римської імперії. Коли церква єдина, вона може завоювати світ. Без єдності церква безсила. Навіть злі люди можуть домогтися успіху за допомогою єдності. Бог подивився згори вниз на Вавилонську вежу й сказав: «Один це народ, і мова одна для всіх них, а це ось початок їх праці. Не буде тепер нічого для них неможливого, що вони замишляли чинити» (Бут. 11:6). З боку Самого Бога це оцінка людства, що перебуває в єдності. Єдність дає неймовірну силу! Немає нічого неможливого для людей, які працюють у єдності.

У старозавітні часи, коли Бог хотів знищити ворогів Ізраїля, Він посилав розподіл між ними й змушував боротися між собою. Ізраїль часто не мав необхідності вступати у битву, тому що ворог знищував сам себе. Щоразу, коли всередині будь-якої організації починається боротьба, ця структура зазнає аварії. Щоразу, коли вона діє у єдності, немає абсолютно нічого, що вона не могла б зробити — на добро чи на зло. Якщо діючи організовано й у єдності мафія може робити неймовірні речі, поки Бог чи суспільство її не зупинять, то подумайте, що здатен досягти Божий народ, який працює за Його благословенням й відповідно до законів Господнього Царства!

13. Чи діють закони Царства для НЕ християн?

Так. Закони Царства Божого — це не тільки «християнські» чи «юдейські» принципи. Так само, як і закон тяжіння не є «християнським» чи «юдейським». Ми говоримо про універсальні закони. Закони тяжіння, термодинаміки й електромагнетизму дійсні для всіх. Бог велить сонцю сходити над злими й добрими та посиляє дощ на праведних і неправедних (див. Мт. 5:45). Закони Бога працюють для кожного, хто дотримується їх. Принципи Царства Божого застосовні до усього творіння.

Звичайно, ви повинні підкоритися закону, перш ніж він допоможе вам; так і універсальні принципи є моделлю для організації будь-якого суспільства, а не тільки громади віруючих. Якщо ви будете притримуватись цих законів, то отримаєте користь від них. Якщо ж ви бунтуватиме проти них, то будете ними розтриті — навіть за умови, що ви їх не знаєте.

Не має бути ситуацій, коли добро працює на зло. Закони фізики безособові. Закони балістики, наприклад, дійсні як для буріння свердловин, так і для стрільби. Це істини, а

вони діють тому, що вони істинні. Проте мало законів Царства, що могли б приносити користь неправедному протягом тривалого часу. Пам'ятайте застереження Ісуса: «Не кожен, хто каже до Мене: „Господи, Господи!“ увійде в Царство Небесне, але той, хто виконує волю Мого Отця, що на небі. Багато-хто скажуть Мені того дня: „Господи, Господи, хіба ми не Ім'ям Твоїм пророкували, хіба не Ім'ям Твоїм демонів ми виганяли, або не Ім'ям Твоїм чуда великі творили?“ їм оголошуватиме Я тоді: „Я ніколи не знав вас. Відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня!“» (Мф. 7:21-23).

Таким чином, Ісус застерігає людей від віри в те, що успіх або навіть чудеса в Його ім'я можуть забезпечити місце на Небесах.

Тільки ті, хто народжені згори, прийнявши Ісуса як Спасителя і Господа, матимуть життя вічне й місце у Царстві Божому. Хоча люди, які не знають Ісуса, можуть отримати користь від застосування законів Царства — таких як закону використання, взаємності та єдності. Вони можуть ними користуватися, проте ніколи не побачать Царства Божого й не увійдуть у його повноту, поки не народяться згори.

14. Хто більший у Царстві Божому?

Господь Ісус обрав у Свої учні звичайних, схильних до помилок людей. Як і всі інші, вони боролися з гординою і честолюбством. Хто буде першим? Хто буде сидіти ліворуч або праворуч від Ісуса у Його Царстві? (Див. Мт. 20:20-23). Хто з них буде великим? Побачивши їх боротьбу, Ісус поставив дитину посеред них й промовив: «Отже, хто впокóриться, як дитина оця, той найбільший у Царстві Небеснім» (Мф. 18:4). Пізніше, коли учні знов почали переживати про своє майбутнє становище, Він сказав: «Царі народів панують над ними, а ті, що ними володіють, доброчинцями зветься. Але не так ви: хто найбільший між вами, нехай буде, як менший, а начальник як службовець. Бо хто більший: чи той, хто сидить при столі, чи хто прислуговує? Чи не той, хто сидить при столі? А Я серед вас, як службовець» (Лк. 22:25-27).

У Царстві більший той, хто смиренний як дитя. Найбільший є рабом усіх. Дитина має три особливі якості, що, мабуть, мав на увазі Ісус: дитина смиренна, довірлива й здатна до навчання. Не імператори та генерали є великими у Царстві, але діти та раби — ті, хто у дні Ісуса фактично зовсім були позбавлені соціального статусу.

Чи призначена ця норма тільки для Небес? Або ж вона є дійсною і для нашого земного життя?

Деякі прагнуть бути «великими». Вони хочуть їздити на розкішних автомобілях, наймати багато прислуги, володіти найбільшими маєтками й мати максимальну кількість грошей. Ці люди не є великими, вони лише зосереджені на самих собі. Великими у нашому суспільстві є люди на кшталт Альберта Ейнштейна або матері Терези. Або тих, хто подібно до Флоренс Найтінгейл, служить хворим, нужденним й пораненим. Ці люди великі, бо вони жертвують собою, щоб служити іншим. Очолює цей список Ісус Христос. Він найбільший з усіх, бо Він віддав Себе за гріхи світу (див. Флп. 2:1-11). Люди, які служать багатьом, можуть стати найбільш відомими й успішними. Томас Едісон подарував людству електричне освітлення, фонографи та інші великі винаходи. При цьому він став дуже відомим й досить багатим. Генрі Форд служив народу своїм

країни, забезпечивши дешеві засоби пересування. Він придумав як збирати дешеві автомобілі — настільки бюджетні, щоб їх міг придбати американець з середнім рівнем заробітку. Він служив багатьом, й сам став багатієм. Дж. К. Пенні вірив у служіння. З усією силою через свої магазини він намагався служити як можливо більшій кількості людей. Всі його перші девізи говорять про чесність, правдивість і служінні. Тому він створив величезну мережу магазинів та став мультимільйонером.

15. Які сили діють у Царстві Божому?

Кінцевим джерелом сили є Сам Бог. Він — творець сили. Сонце, місяць і зірки, галактики, світло у нашому всесвіті — всі ці сили транслюються від Бога. Оскільки Бог є Дух, то кінцевим джерелом життя й енергії є духовний світ.

З Духа Божого сила перетікає у дух людини, а з людського духу — у розум. З Божого дозволу через людський розум може здійснюватися влада над природним світом. Вітри, бурі, хвороби, немочі, смерть, гроші, навіть демони повинні коритися.

Я вірю, що на небесах думка стає ділом. Достатньо буде побажати чого-небудь, щоб побачити виконання цієї мрії. Ми будемо подорожувати зі швидкістю думки, що швидша світла. На небесах ми зможемо подумати, що знаходимося на далекій планеті, й миттєво опинимося там. За допомогою думки ми зможемо змінювати себе і все, що нас оточує. Як сказано у Біблії: «як у душі своїй він обраховує, такий є» (Притчі 23:7).

Зазвичай потік сили йде з нашого розуму через мову. Ми передаємо силу словами, що вимовляємо. У Біблії говориться: «Із плоду уст людини насичується її шлунок, вона насичується плодом уст своїх» (Притчі 18:20). Мало хто розуміє силу слів, які ми вимовляємо. Словом можна вбити, словом можна оживити, словом ми можемо принести благословення і словом же — прокляття (див. Якова 3:10). Мова має дуже важливу функцію — вона може бути провідником сили від Бога: через наш дух та розум до всього оточуючого нас світу. Якщо ми усвідомлюємо владу, що маємо, то можемо глибоко змінити свій спосіб життя.

Не розуміючи сили слів, ми промовляємо негатив, на кшталт: «Я погано себе почуваю», — що фактично є командою тілу відчувати біль. Ми говоримо: «Я думаю, що помру», «я знесилений», «я не можу зробити й кроку», «я зломлений і залишуся таким», «диявол переміг мене». Ми постійно робимо негативні визнання, таким чином закріплюючи власну невдачу.

Словами ми запрошуємо сатану панувати над нами. Ми підкоряємося силам навколо нас замість того, щоб господарювати й панувати над ними.

У своєму дусі ми завжди повинні бачити Бога. У Бога немає хвороби та невдачі, немає ураження та проблем. Наші слова мають проголошувати перемогу у Ньому. Якщо ми будемо діяти так, ми побачимо перемогу.

Я не хочу сказати, що ми маємо ігнорувати матеріальну дійсність. Хвороба й страждання реальні, проте Божя реальність вища за них. Припустимо, наприклад, що ви потрапили у аварію і зламали ногу. Ви можете сказати: «Я зламав ногу. Вона болить».

Але Божа сила зараз її зцілює! Біль проходить. Ісус робить чудо, і я дякую Йому за це. Я дякую Богові, що незалежно від стану моєї ноги, відбувається диво. Тому я наказую кісткам зростися й нозі стати здоровою. Хвала Богу!» Такий вид сповідання віри мобілізує духовну силу для зцілення й перемоги.

Але, припустимо, після аварії ви скажете: «О, я не можу перенести цей біль! Це найжахливіше страждання, яке я тільки терпів у житті! Все це відніме так багато часу. Моя нога ніколи не стане здоровою!» Цим негативним визнанням ви приймаєте поразку й направляєте потік духовної енергії фактично на те, щоб уповільнити та ускладнити процес одужання.

Біблія не заперечує існування зла та болю й не вчить тому, щоб свідомість переважала над матерією. Вона говорить про існування реальності за межами природного світу — реальності настільки могутній, що навіть частина її, завбільшки з гірчичне зерно, дає практично безмежну владу над видимим матеріальним світом.

16. У чому секрети здійснення чуда?

Перший секрет полягає у тому, щоб мати віру в Бога — розуміти, що для Бога все можливе. У Бога немає страждання, немає суму, поразки чи потреби.

Другий секрет полягає у визнанні, що Бог має повну владу над усім у цьому світі: демонами, ангелами, обставинами і над усім фізичним світом (див. Ін. 14:12). Коли ви перебуваєте у Його присутності, то ви перебуваєте у присутності Того, Хто може усе — Йому треба лише вимовити слово.

Третій секрет полягає в осягненні волі Бога у кожен даний момент (див. Рим. 12:1-2; 1 Ін. 5:14-15). «Боже, що Ти робиш у цій ситуації? Що ти хочеш зробити?» Спілкуючись з Ним, присвячуючи Йому достатньо часу, ви дізнаєтеся, у чому полягають Його наміри (див. Пс. 84:9; Євр. 12:25). Потім погодьтеся з цими намірами. У Біблії говориться, що Авраам погоджувався з Богом, і «це йому зараховане в праведність» (Як. 2:23). Він погоджувався зі словом, що говорив Бог. Саме це маємо робити і ми: погоджуватися з Богом і схвалювати все, що Він хоче здійснити. Авраам погодився зі словами Бога про те, що він матиме сина — дарма, що сам Авраам і його дружина досягли вже досить похилого віку. Замість того щоб поставити під сумнів сказане Всевишнім й ослабнути у вірі, Авраам, по слову Писання, «не мав сумніву в обітницю Божу через недовірство, але зміцнився в вірі, і віддав славу Богові» (Рим. 4:20).

Четвертий секрет полягає у тому, щоб ігнорувати обмеженість власних можливостей. Не турбуйтеся про те, що у вас немає грошей на рахунку у банку. Чи не вважайте, що весь світ проти вас. Не звертайте уваги на те, що поставлене завдання здається нездійсненним. Не концентруйтеся на тому, що ви не можете зробити або на колишніх невдачах. Замість цього зміцнюйтеся у вірі, прославляючи Бога (див. Пс. 83:10; Іс. 65:24; Єр. 32:27; Мт. 19:26).

П'ятий секрет — бути абсолютно впевненим. Біблія розповідає, що Авраам був «був зовсім певний, що Він має силу й виконати те, що обіцяв» (Рим. 4:21). У дусі своєму

Авраам не тільки погоджувався з Богом, а й був абсолютно впевнений, що сказане Богом здійсниться. Бути впевненим — це те, про що говорив Ісус, коли сказав, що, «якщо вірите, то отримаєте те, про що просите» (див. Мк. 11:24). Є щось всередині вас, що говорить: «Це моє. Це моє. Це моє. Тепер я це маю. З цим немає жодних проблем. Бог це сказав, і я вірю цьому. Я повністю переконаний. Я не думаю про обставини. Зараз я це отримаю!»

Авраам почав жити як майбутній батько у очікуванні сина, й Ісаак, «син обіцяний», народився у строк.

Така віра не може з'явитися у результаті людського зусилля. Вона приходить від Бога, бо «віра від слухання, а слухання через Слово Христове» (Рим. 10:17). Віра повинна прийти від Господа. Спроба примусити себе вірити ні до чого не приведе. Вам слід використовувати віру, яку дав вам Бог. Допомога від Бога прийде, якщо ви будете думати про Нього та усвідомлювати Його могутність, прославляти Його, читати Його Слово. Якщо Слово оживе у вашому серці, і ви почуєте, як Він скаже: «Ось, що Я збираюся зробити. Вір цьому!»

17. Який гріх особливо перешкоджає здійсненню чуда?

Найбільше заважає входженню в Царство і перегороджує шлях потоку чудесної сили недостатня здатність до прощення (див. Мт. 5:23-24; 6:14-15; 18:21-25; Мк. 11:25).

Перша людина, якій ви не пробачили, це, ймовірно, ви самі. Я думаю, що більшості людей скоріше бракує здатності прощати самих себе, ніж інших. Вони не хочуть пробачити самих себе й визнати те, що сказав Бог: «як далекий від заходу схід, так Він віддалив від нас наші провини!» (Пс. 102 (103):12). Якщо ви віруючий, то Він вже очистив вашу совість від мертвих справ, щоб ви могли служити Богу живому! (Євр. 9:14). Бог очищає нас для служіння, щоб не залишити на нас провини минулого гріха. Бо провини повинні бути мертва, похована і забута.

Люди мають пробачити всім, хто потребує прощення. Тоді як ви самі — перша людина, яку вам треба пробачити, то ви повинні сказати: «Боже, перед лицем Твоїм я прощаю себе. Що б я не зробив, я приймаю Твоє прощення і прощаю себе». Це дуже прості, але глибокі слова, тому що поки ми відчуваємо себе засудженими, ми ніколи не матимемо віру, необхідну, щоб бачити чудо.

«Улюблені, коли не винуватить нас серце, то маємо відвагу до Бога» (1-е Ін. 3:21). Ясно, що ми не можемо продовжувати грішити й весь час очікувати прощення. Ми повинні звільнитися від свідомого гріха, що тримає нас й бунту проти Бога. Але якщо ми ходимо у світлі та прощенні, тоді кров Ісуса Христа постійно очищає нас від усякого гріха (див. 1-е Ін. 1:7).

Якщо тривожить якесь гірке відчуття, то другим, кого слід «пробачити» — це Сам Бог. Деякі люди звинувачують Бога за те, що померла дитина або за те, що чоловік покинув, чи за свою хворобу або нестачу грошей. Свідомо або несвідомо вони думають, що в усіх проблемах винен Бог. Образа сидить глибоко, однак не можна ображатися на Бога і одночасно бачити чудеса. Ви повинні позбутися будь-якої гіркоти щодо Бога, і цього

може зажадати дослідження власної душі. Ви повинні запитати себе: чи не звинувачую я Бога за свій стан, у якому знаходжуся?

Третій, кого вам треба пробачити — це член вашої сім'ї. У розмові з однією жінкою з азійської країни я запитав: «Чи тримаєте ви образу на кого-небудь?» Вона відповіла: «Ні». «А як щодо вашого чоловіка?» Вона каже: «Ну, звичайно, я ображаюся на нього, але думаю, що образа на чоловіка не береться до уваги».

Ви повинні позбутися образи, особливо щодо найближчих людей. Чоловік, дружина, діти, батьки — усі повинні бути прощені, якщо у родині поступово виникли відчуження й образа. Багато хто говорить: «Ну, я думаю, це не береться до уваги. Це всього лише сімейні справи». Проте кожен недолік вибачення має бути заповнений, особливо щодо усіх членів вашої родини.

Нарешті, слід пробачити кожному, хто коли-небудь зробив що-небудь зле проти вас. Ваша образа може бути обґрунтованою. Можливо, людина здійснила щось дуже погане, жахливе. Може бути, у вас є юридичне й моральне право на претензії та ненависть до цієї людини. Проте, якщо ви хочете побачити чудо у своєму житті, ви обов'язково повинні її пробачити.

Прощайте всіх, поки не відчуєте себе дійсно чистим від образи й гіркоти та не почнете щиро молитися за цих людей. Якщо цього не відбудеться, недолік вибачення зробить неможливим Боже прощення для вас. Кожне чудо на сто відсотків залежить від ваших відносин з Богом-Отцем, і ці відносини безпосередньо залежать від того, чи прощає Він ваш гріх.

Прощення — це ключ до всього. Заважати можуть й інші гріхи, та якщо серце за щось засуджує нас, тоді, звичайно, ми не будемо мати відвагу наближатись до Бога. Бо найчастіше саме непростення створює перепони між Богом і людьми.

18. Який задум має Бог щодо людства?

Книга Буття ясно показує Божий задум щодо людства. Бог створив світ за допомогою серії дій. Далі нам повідомляється, що разом зі створенням з'явилися закони всесвіту — порядок і влада. Бог створив день і ніч, а також Сонце і Місяць, щоб управляти днем і ніччю. Він створив воду; потім Він створив риб, щоб ті жити у воді й володіли нею. Він створив небо, а потім птахів, щоб ті наповнили небо. Він створив землю й тварин, щоб населити її. Нарешті, Він створив людину і дав повеління панувати їй над усім цим (див. Бут. 1:1-26).

Оголошений Божий задум щодо людини полягав у тому, щоб люди плодилися і розмножувалися, наповнюючи землю, керував нею і володарював над нею (див. Бут. 1:28). Ключове слово тут — панування (по-англійськи «dominion»). Латинське слово «dominus», від якого воно походить, означає «пан, господар». Людина створена, щоб як представник Бога панувати над землею і її тваринами.

У єврейській мові слово, що перекладне як «панування» означає дещо, що розпростерлося у покірності перед людиною, подібно килиму, що лежить на підлозі. Людина повинна була взяти на себе відповідальність за кожного, хто їй добровільно підкорюється. Людина повинна була йти по землі і брати на себе відповідальність за дерева, рослини, трави, звірів, птахів, риб і плазунів.

Господь Бог також наказав людині володіти землею. У єврейській мові слово, перекладне як «володіти», означає вибивання бруду з білизни під час прання. Те, що не кориться добровільно, все одно має бути підпорядковане володінню. На землі існує сатана, і влада людини поширюється також на те, щоб панувати над сатаною і підпорядкувати його та диявольські сили. Дана людині всеосяжна влада очевидним чином підпорядковує і будь-який демонічний прояв, особливо хвороби, бідність, страждання й війну.

Спочатку людина отримала владу від Бога; Він дав їй людині для обмеження зла і здійснення доброзичливого керівництва всією землею: річками і морями, повітрям, птахами, всім, що повзає по землі, і всім, що ходить по ній. Все це належало людині. Все це був дар людині від Бога.

Замість того щоб здійснювати свою владу, людина віддала своє право панування сатані, який прийшов до людини у вигляді змія (див. Бут. 3:1-7). Після трагічного випадку у Едемському саду людина стала рабом того, над чим колись мала владу. Зараз ми виявляємо, що людина знаходиться у рабстві не тільки сатани, але і плодів, квітів, рослин. Тютюн, алкоголь і наркотики — все це речовини з трав і рослин, які людина мала б культивувати і над якими їй слід було мати владу. Замість цього людина є їх рабом. Людина — заручник хвороб і немочі, часто раб природних катастроф, а у багатьох місцях на землі й раб сатанинської влади.

Це все не бажане Богом. Він хоче, щоб панування людини було відновлено. Він має намір відновити його, коли Ісус Христос знову прийде на землю. До цього часу народові Божому дано право пізнавати Його Слово, наповнюватися Його Духом, входити у Його Царство і потім йти вперед у Ім'я Його для здійснення панування над всією землею. Сили зла будуть переможені й підпорядковані силам добра. Усі сили навчатися Божественному порядку, встановленому для Всесвіту (див. Мт. 24:14; 28:18-19).

Через церкву і людей, які належать Ісусу, Бог хоче проявити великий урок любові. Водночас Він має намір відновити Своє панування. Правильний порядок у творенні буде відновлений, а хаосу і анархії настане кінець.

19. Чи не заважає людина приходу Царства Божого?

Відповіддю буде і так, і ні. Неможливо повірити, що Бог замислив гріхопадіння людини. Але разом з тим Бог знав, що людина впаде. Він вже мав план Спасіння, бо Писання називає Ісуса «Агнцем, заколеним від створення світу» (Об'явл. 13:8). Ісус Христос знав про Свою роль ще до того, як був створений Всесвіт.

Біблія говорить нам також, що Бог у Своєму передбаченні обрав нас, щоб ми були Його дітьми (див. 1-е Петра 1:2). Бог знав все, що мало статися, й навіть планував, як Він знайде ці рішення.

Проте, падіння людини мало заподіяти Богові біль. Бога засмучує, коли Він бачить чиюсь загибель. Він не бажає, «щоб хто загинув, але щоб усі навернулися до каяття» (2-е Петра 3:9). І Бог дуже, дуже любить людський рід. В Євангелії від Іоанна читаємо: «Так бо Бог полюбив світ, що віддав сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Ін. 3:16).

Бог засмучений гріхом, Він засмучений бунтом. Він сумує про тих, хто буде вічно страждати. Непослух людини засмучує Бога — це безумовна істина. Але людина не може зруйнувати задум Бога. Цей намір здійсниться незалежно від бажання людини. Блаженні ті, хто з готовністю беруть участь у вічному Божому плані.